

Proposta de resolució sobre l'Escola Oficial d'Idiomes del Garraf

250-00099/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 2440 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Esther Niubó Cidoncha, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Juan Luis Ruiz López, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'Escola Oficial d'Idiomes del Garraf, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

A Vilanova i la Geltrú s'ubica l'Escola Oficial d'Idiomes del Garraf. Des de fa temps que s'està treballant per que l'EOI Garraf tingui un edifici propi. En aquests moments comparteix espais amb un IES de la ciutat, i tot i que acull centenars d'alumnes i que quan es va ubicar a l'IES de Baix-a-Mar va representar un canvi positiu, es continua a l'espera de tenir un equipament propi per aquest i altres serveis educatius.

Fa anys que l'Ajuntament va realitzar la cessió d'un solar municipal a la Generalitat per a la construcció de l'edifici on ubicar l'Escola Oficial d'Idiomes i altres serveis pedagògics comarcals.

Aquest nou equipament podria donar resposta a la demanda reiterada de l'alumnat comarcal per incrementar l'oferta, tant en places, com en horaris, com en idiomes. Això només pot aconseguir-se amb un edifici propi i per això cal que el Departament d'Educació i l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú segueixin treballant juntament amb l'equip directiu del centre per fer possible el projecte.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a redactar, en un termini màxim de 6 mesos, un projecte per a la construcció d'un equipament per a l'Escola Oficial d'Idiomes al Garraf.

Palau del Parlament, 12 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Esther Niubó Cidoncha, Juan Luis Ruiz López, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució de declaració de Catalunya com a zona de llibertat per a les persones LGBTIQ

250-00100/13

PRESENTACIÓ: GP ERC, GP PSC-UNITS, GP JXCAT, GP CUP-NCG, GP ECP, GP CS

Reg. 2478 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Ca-

talunya, Eulàlia Reguant i Cura, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, Ignacio Martín Blanco, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenta la Proposta de resolució per la Declaració de Catalunya com a zona de llibertat per a les persones LGBTIQ, per tal que sigui substantiada davant el Ple del Parlament, amb el text següent:

Exposició de motius

El passat 11 de març de 2021, el Parlament Europeu va aprovar la Resolució (RSP 2021/2557) sobre la declaració de la Unió Europea com una zona de llibertat per a les persones LGBTIQ, amb el text següent:

- «El Parlament Europeu,
- Vista la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (en el successiu, “Carta”),
 - Vist l'article 2 de el Tractat de la Unió Europea (TUE),
 - Vistos el Conveni Europeu de Drets Humans i la jurisprudència de Tribunal Europeu de Drets Humans en la matèria,
 - Vista la Declaració Universal de Drets Humans,
 - Vista la Directiva 2000/78/CE de el Consell, de 27 de novembre de 2000, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en l'ocupació i l'ocupació,
 - Vista la Directiva 2004/38/CE de Parlament Europeu i de Consell, de 29 d'abril de 2004, relativa a el dret dels ciutadans de la Unió i dels membres de les seves famílies a circular i residir lliurement en el territori dels Estats membres per la qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 1612/68 i es deroguen les Directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/194/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, el 90/364/CEE, el 90/365/CEE i 93/96/CEE,
 - Vista la Directiva 2004/113/CE de el Consell, de 13 de desembre de 2004, per la qual s'aplica el principi d'igualtat de tracte entre homes i dones a l'accés a béns i serveis i el seu subministrament,
 - Vista la Directiva 2006/54/CE de Parlament Europeu i de Consell, de 5 de juliol de 2006, relativa a l'aplicació del principi d'igualtat d'oportunitats i igualtat de tracte entre homes i dones en assumptes d'ocupació i ocupació,
 - Vista la jurisprudència de Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE),
 - Vista la Comunicació de la Comissió, de 12 de novembre de 2020, titulada «Unió de la igualtat: Estratègia per a la Igualtat de les Persones LGBTIQ 2020-2025» (COM (2020) 0698),
 - Vista la seva Resolució, de 14 de febrer de 2019, sobre el futur de la llista de mesures sobre les persones LGBTI (2019-2024),
 - Vista la seva Resolució, de 18 de desembre de 2019, sobre la discriminació pública i el discurs d'odi contra les persones LGBTI, inclòs el concepte de “zones sense LGBTI”,
 - Vistes les Directrius de la Unió per promoure i protegir el gaudi de tots els drets humans per part de les persones lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals (LGBTI), adoptades pel Consell en 2013,
 - Vistos els resultats de l'enquesta sobre les persones LGBT a la Unió Europea iniciada per l'Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (FRA) en 2019,
 - Vista la seva Resolució, de 17 de setembre de 2020, sobre la proposta de Decisió de Consell relativa a la constatació d'un risc clar de violació greu de l'Estat de Dret per part de la República de Polònia,

– Vista la seva Resolució, de 12 de setembre de 2018, sobre una proposta en la qual sol·licita a el Consell que, de conformitat amb l'article 7, apartat 1, de l'TUE, constati l'existència d'un risc clar de violació greu per part d'Hongria dels valors en què es fonamenta la Unió,

– Vistes la Recomanació de Comitè de Ministres de el Consell d'Europa, de 31 de març de 2010, sobre les mesures per combatre la discriminació per motius d'orientació sexual o identitat de gènere (CM/Rec (2010) 5) i les normes adoptades per l'Assemblea Parlamentària de Consell d'Europa,

– Vist el memoràndum del Comissari per als Drets Humans de el Consell d'Europa, de 3 de desembre de 2020, sobre l'estigmatització de les persones LGBTI a Polònia,

– Vistos el debat en el Comitè d'assumptes d'actualitat de el Congrés de Poders Locals i Regionals de el Consell d'Europa, i les seves posteriors informes titulats *Fact-finding report on the role of local authorities with regard to the situation and rights of LGBTIQ people in Poland* (Informe sobre la investigació de el paper de les autoritats locals pel que fa a la situació i els drets de les persones LGBTIQ a Polònia), de 27 de gener de 2021, i *Protecting LGBTIQ people in the context of rising anti LGBTIQ hate speech and discrimination: el rol dels local and regional authorities* (Protecció de les persones LGBTIQ en el context de l'auge de la incitació a l'odi i la discriminació contra les persones LGBTIQ: el paper dels poders locals i regionals), de 10 de febrer de 2021,

– Vist l'article 132, apartat 2, del seu Reglament intern,

A. Considerant que els drets de les persones LGBTIQ són drets humans;

B. Considerant que el dret d'igualtat de tracte i no discriminació és un dret fonamental consagrat en els Tractats i en la Carta de la Unió, i ha de ser respectat plenament; que tots els Estats membres han assumit en virtut de tractats internacionals i dels Tractats de la Unió l'obligació i el deure de respectar, garantir, protegir i aplicar els drets fonamentals; que combatre la desigualtat a la Unió és una responsabilitat compartida, que exigeix esforços conjunts i acció comuna en tots els nivells de govern;

C. Atès que, des de març de 2019, més de cent regions, districtes i municipis de tota Polònia han adoptat resolucions per les quals es declaren exempts de l'anomenada ideologia LGBTI o han adoptat “cartes regionals dels drets de la família”; que, al novembre de 2020, la ciutat hongaresa de Nagykáta va adoptar una resolució que prohibia la “difusió i promoció de la propaganda LGBTQ”; que aquestes resolucions discriminen directament i indirectament a les persones LGBTIQ; que les resolucions de declaració de zona sense LGBT expressen la seva oposició a la “ideologia de el moviment LGBT” i demanen als governs locals que s'abstinguin de tota acció que pugui fomentar la tolerància cap a les persones LGBTIQ, inclosa la retirada de l'ajuda financera a les organitzacions amb l'objectiu de promoure la no discriminació i la igualtat; que les “cartes regionals dels drets de la família” utilitzen una definició molt limitada de família, alhora que demanen als municipis que protegeixin els drets de la família en totes les seves polítiques, iniciatives i finançament; que, al centrar-se únicament en determinats tipus de família, les cartes regionals reclamen indirectament la discriminació contra totes les altres formes de família, en particular les famílies monoparentals, les parelles de el mateix sexe i les famílies arc de sant Martí, i que s'eviti donar suport financer a projectes i iniciatives que protegeixin i promoguin drets fonamentals, organitzin l'educació contra la discriminació o donin suport de qualsevol altra manera la igualtat i a les persones LGBTIQ;

D. Considerant que el defensor de el poble polonès per als drets humans ha presentat nou reclamacions contra algunes de les regions, districtes i mu-

nicipis que han aprovat resolucions per les quals es declaren exempts d'“ideologia LGBT”, el que ha donat lloc fins a la data al fet que quatre resolucions hagin estat declarades inconstitucionals pels tribunals administratius; que, al gener de 2021, la ciutat polonesa de Nowa hagi de retirar la resolució per la qual es declarava exempta de “ideologia LGBT” arran de la pèrdua d'un acord d'agermanament amb la ciutat irlandesa de Fermoy; que el districte polonès de Sztum i la ciutat polonesa de Tomaszów Mazowiecki van retirar les seves resolucions d'adopció de cartes regionals dels drets de la família al setembre i octubre de 2020 respectivament;

E. Considerant que Noruega ha cessat de concedir finançament a les regions, els districtes i els municipis polonesos que havien adoptat resolucions per les quals es declaren exempts de l'anomenada ideologia LGBTI o havien adoptat «cartes regionals dels drets de la família»; que la Comissió ha rebutjat sol·licituds de finançament de la Unió en el marc del seu programa d'agermanament de ciutats presentades per ciutats poloneses que s'havien declarat zones sense ideologia LGBTI o havien adoptat resolucions sobre els drets de la família; que tots els fons de la Unió gestionats en virtut del Reglament sobre disposicions comunes 2021-2027 han de respectar el principi de no discriminació i els drets fonamentals establerts en el Tractat, inclosos els relatius a l'orientació sexual, i que els municipis que actuen com a ocupadors han de respectar la Directiva 2000/78 / CE, que prohibeix la discriminació i l'assetjament per motius d'orientació sexual en l'ocupació, de conformitat amb la sentència en l'assumpte C-507/18 Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI;

F. Considerant que 3 ONG van presentar una denúncia davant la Comissió en la qual destacaven que les “cartes regionals dels drets de la família” i les resolucions per les quals regions, districtes i municipis es declaren exempts de l'anomenada ideologia LGBTI són discriminatòries contra les persones LGBTIQ i, per tant, infringeixen la Directiva 2000/78/CE, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en l'ocupació i l'ocupació, així com els articles 15 i 21 de la Carta relatius a la lliure elecció d'una professió i a el dret a la feina i a la no discriminació, respectivament; que fins ara la Comissió no ha respost a aquesta denúncia ni s'ha constatat formalment una violació de el Dret de la Unió;

G. Considerant que l'adopció de resolucions de declaració d'exempció de l'anomenada ideologia LGBT o de “cartes regionals dels drets de la família” forma part d'un context més ampli de discriminació i atacs creixents contra la comunitat LGBTIQ a Polònia, amb la consideració de la diversitat en matèria de sexualitat, identitat i expressió com una ideologia perillosa, la intensificació de la incitació a l'odi per part d'autoritats públiques, càrrecs electes –inclòs l'actual president– i els mitjans de comunicació progovernamentals, així com detencions de defensors dels drets de les persones LGBTIQ, atacs i prohibicions contra marxes de l'orgull i programes i mesures de sensibilització, en particular en escoles, i manifestacions contra les persones LGBT; que la incitació a l'odi per part de les autoritats públiques legitima i atia el clima d'intolerància i discriminació contra les persones LGBTIQ; que l'exercici de la llibertat d'expressió comporta deures i responsabilitats, en particular per les autoritats públiques, els polítics i els líders d'opinió, i considerant que no han de participar en la incitació a l'odi ni en cap discurs que estigmatitzi a les persones LGBTIQ, i que han de denunciar enèrgicament i contrarestar aquests discursos i estigmatització, fins i tot quan siguin emesos per particulars;

H. Considerant que els activistes polonesos que actuen contra les resolucions d'exempció de l'anomenada ideologia LGBTI i les “cartes regionals de

drets de la família” i informen el públic al respecte s’enfronten a demandes estratègiques contra la participació pública (SLAPP) a raó del seu treball; que activistes polonesos que treballen per denunciar les declaracions contra les persones LGBTIQ i les cartes de la família, inclosos els autors de la pàgina web “Atlas de l’Odi” i el creador de el projecte fotogràfic “Zona lliure de LGBT”, han estat objecte de demandes infundades presentades per governs locals o organitzacions fonamentalistes que reclamen compensacions econòmiques substancials, així com d’una campanya de difamació que els qualifica de mentiders per utilitzar instruments de defensa creatius; que aquestes accions pretenen manifestament intimidar i fer callar a la societat civil; que les autoritats poloneses tenen el deure de protegir plenament a totes les persones pertanyents a minories, incloses les persones LGBTIQ, davant de l’hostilitat i l’agressió i permetre’ls que duguin a terme les seves activitats lliurement; que la Comissió no ha presentat propostes legislatives contra les demandes estratègiques (SLAPP), tot i reiterades peticions de Parlament;

I. Atès que s’han presentat a la Comissió de Peticions dues peticions (núm. 0448/2020 i núm. 0354/2020) sobre la qüestió de les zones sense LGBTI a Polònia; que la Comissió de Peticions va debatre aquestes peticions el 26 de gener de 2021 i que, a causa de la resposta insatisfactòria de la Comissió, ambdues segueixen obertes a l’espera que la Comissió aclareixi la situació;

J. Considerant que la segona enquesta sobre persones LGBTI, publicada al maig de 2020 per l’Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (FRA), posa en relleu un increment de la intolerància i la violència envers les persones LGBTIQ o les persones percebudes com LGBTIQ a Polònia, i mostra un absolut escepticisme entre els responents LGBTIQ polonesos en relació amb els esforços de Govern per combatre la discriminació i la violència, amb el percentatge més baix de la Unió (només un 4%) i el percentatge més elevat de responents que eviten anar a determinats llocs per por a patir atacs, assetjament o amenaces (79%); que això mostra una clara correlació entre la governança LGBTIQ-fòbica i l’augment de la discriminació i la violència contra les persones LGBTIQ;

K. Considerant que el Parlament ja ha animat els Estats membres a tipificar com a delictes les pràctiques denominades “teràpia de conversió”; que l’informe de maig de 2020 de l’expert independent de les Nacions Unides sobre la protecció contra la violència i la discriminació per motius d’orientació sexual o identitat de gènere ha demanat als Estats membres que prohibeixin les pràctiques de “teràpia de conversió”; que la pràctica se segueix duent a terme en al menys 69 països de tot el món, inclosa la Unió Europea, on hi ha hagut notícies segons les quals en alguns estats membres de la UE s’ha recorregut a medicació, psicoteràpia i rituals de purificació en el marc de teràpies de conversió; que aquesta pràctica només ha estat prohibida en dos estats membres de la Unió Europea, és a dir, Malta i Alemanya;

L. Considerant que la reacció retrògrada contra les persones LGBTIQ sol anar acompanyada d’un deteriorament més general de la situació de la democràcia, l’Estat de Dret i els drets fonamentals; que el Parlament Europeu ha expressat la seva profunda preocupació en diverses Resolucions sobre el deteriorament de l’Estat de Dret a Polònia, en particular pel que fa a la independència de el poder judicial i la protecció dels drets fonamentals; que encara no s’ha donat una resposta adequada a la iniciativa del Parlament sobre l’establiment d’un mecanisme de la Unió per la democràcia, l’Estat de Dret i els drets fonamentals regit per un acord interinstitucional entre el Parlament, la Comissió i el Consell;

M. Atès que el Parlament ha expressat la seva posició en diverses de les seves resolucions sobre la situació de l’Estat de Dret, els drets fonamentals

i la democràcia a Polònia, i ha arribat a la conclusió que hi ha una amenaça sistèmica als valors de l'article 2 de l'TUE que constitueix un risc clar de violació greu dels mateixos; que les audiències amb les autoritats poloneses organitzades pel Consell en virtut de l'article 7, apartat 1, de l'TUE en resposta a les amenaces als valors europeus comuns a Polònia no han donat cap resultat; que la situació de l'Estat de Dret i els drets fonamentals a Polònia no només no s'ha abordat, sinó que a més s'ha deteriorat greument des de la posada en marxa del procediment, juntament amb la situació dels drets fonamentals, en particular els de les persones LGBTIQ i les dones; que el Consell ha de vetllar perquè les audiències previstes en l'article 7, apartat 1, de l'TUE abordin també els nous esdeveniments i avaluin els riscos de violació dels drets fonamentals;

N. Considerant que la presidenta de la Comissió, Úrsula von der Leyen, va declarar en el seu discurs sobre l'estat de la Unió de 2020 davant del Ple de Parlament Europeu que “zones lliures de LGBTIQ” són zones sense humanitat. I no tenen cabuda en la nostra Unió”; que la presidenta de la Comissió també va declarar que LGBTIQ no és una qüestió d'ideologia, sinó que és la identitat d'una persona; considerant que la Comissió i el Consell han d'abstenir d'interpretar estrictament el principi de l'Estat de Dret; considerant que la Comissió no ha de dubtar a l'hora d'utilitzar tots els instruments, inclosos els procediments d'infracció, el Marc de l'Estat de Dret, l'article 7 de l'TUE, així com el Reglament recentment adoptat sobre la protecció del pressupost de la Unió en cas de deficiències generalitzades de l'Estat de Dret en els Estats membres, per tal d'abordar les violacions dels drets fonamentals de les persones LGBTIQ en tota la Unió; considerant que el nou programa Ciutadans, Igualtat, Drets i Valors pot contribuir a construir una societat no discriminatòria i més igualitària posant fons a disposició de les organitzacions de la societat civil que promouen la igualtat de les persones LGBTIQ;

O. Atès que, en el passat, molts estats membres han discriminat i perseguit a persones LGBTIQ a través de lleis i polítiques discriminatòries; que milers de persones LGBTIQ van ser detingudes, empresonades i van morir en camps de concentració durant la Segona Guerra Mundial; Atès que, si bé les persones LGBTIQ a Polònia s'enfronten a una discriminació sistemàtica, aquest problema existeix en tota la Unió, i s'ha avançat poc o gens en la mitigació de la discriminació i l'assetjament persistents contra les persones LGBTIQ; que la discriminació pública, la incitació a l'odi i els crims d'odi contra les persones LGBTIQ segueixen sent freqüents en tota la Unió; que aquests atacs violen els drets fonamentals de les persones LGBTIQ i que, massa sovint, les respostes de les autoritats públiques segueixen sent inadequades; que les persones LGBTIQ en tots els Estats membres segueixen patint una major taxa de discriminació en tots els àmbits de la vida, inclosos el laboral i l'escolar, i una alta prevalença d'atacs físics, emocionals i sexuals, tant en línia com fora de línia, el que dona lloc a una preocupant taxa de suïcidi entre els joves LGBTIQ, i especialment entre els joves transgènere; que diversos estats membres han modernitzat la seva legislació perquè sigui més inclusiva amb les persones LGBTIQ; que, tot i això, hi ha diverses llacunes legislatives que requereixen voluntat i compromís polítics per part dels legisladors nacionals per garantir una veritable igualtat per a les persones LGBTIQ;

P. Considerant que les persones transgènere segueixen enfrontant-se a algunes de les pitjors formes de discriminació, violència i persecució; que, en 2018, la Comissió va publicar un estudi titulat *Trans and intersex equality rights in Europe - a comparative analysis* (Drets d'igualtat de les persones trans i intersexuals a Europa: anàlisi comparativa); que només 13 dels 31 països examinats en l'estudi disposen de legislació nacional, al menys en certa

mesura, que ofereix protecció sobre la base de la identitat de gènere o les característiques sexuals;

Q. Considerant que el 2021 han sorgit iniciatives a les xarxes socials, com el moviment #MeTooGay per denunciar els abusos sexuals en la comunitat LGBTIQ; que Guillaume Tran Thanh, l'estudiant que va iniciar aquesta manifestació de la llibertat d'expressió, es va suïcidar poc després, sota una pressió excessiva després de la seva denúncia a les xarxes socials; que aquesta tragèdia planteja dubtes sobre les deficiències en el suport a les víctimes de violència sexual;

R. Considerant que molts estats membres no tenen lleis específiques en matèria de no discriminació que respectin a el menys les normes mínimes de la Unió en matèria de protecció de la s persones contra la discriminació, la incitació a l'odi i la violència basada en l'orientació sexual, la identitat de gènere, l'expressió de gènere i les característiques sexuals, i que tampoc han pres mesures per esmenar aquesta llacuna jurídica; que la Directiva horitzontal sobre la no discriminació, que podria omplir parcialment aquesta llacuna en la protecció més enllà de l'ocupació, ha estat bloquejada al Consell durant més de 10 anys; que l'aplicació de mesures legals contra la discriminació, en cas que n'hi hagi, segueix sent insuficient en molts Estats membres; que la Comissió té la intenció d'ampliar la llista de "delictes de la Unió" prevista en l'article 83, apartat 1, de el Tractat de Funcionament de la Unió Europea per incloure els delictes motivats per l'odi i la incitació a l'odi, també quan s'adrecin a persones LGBTIQ;

S. Considerant que la discriminació i la violència contra les persones LGBTIQ per part de la policia segueix sent un problema a la Unió; que, sense una formació adequada, la policia pot dissuadir les persones LGBTIQ de denunciar la violència i la discriminació contra elles; que això segueix sent un obstacle important per a la igualtat efectiva; que els programes de formació per a les autoritats encarregades de l'acompliment de les lleis ajuden a prevenir i combatre les pràctiques discriminatòries i els crims d'odi; que la incitació a l'odi i els delictes contra les persones LGBTIQ s'han d'investigar exhaustivament, tenint en compte la motivació dels prejudicis i, si s'escau, han de ser degudament processats;

T. Considerant que només Malta, Portugal i algunes regions d'Espanya han prohibit la intervenció mèdica en persones intersexuals sense el seu consentiment; que molts Estats membres segueixen un enfocament altament medicalitzat i patològic;

U. Considerant que l'evolució jurídica a Hongria ha soscavat greument els drets fonamentals de les persones LGBTIQ; que l'adopció de l'article 33 de el projecte de Llei Òmnibus T / 9934 prohibeix de facto el reconeixement legal de gènere per a les persones transsexuals i intersexuals a Hongria, exposant-les a discriminació i violant el seu dret a la intimitat; que, al desembre de 2020, el Parlament hongarès va aprovar esmenes constitucionals que restringeixen encara més els drets de les persones LGBTIQ, ignoren l'existència de persones transgènere i no binàries i restringeixen el seu dret a la vida familiar, i una llei que privarà a les parelles no casades de el dret d'adopció;

V. Considerant que, al gener de 2021, el Parlament letó va començar a examinar l'esmena constitucional destinada a restringir l'ampliació de el concepte de família, com s'indica en la sentència de Tribunal Constitucional, en virtut de la qual aquest va reconèixer l'aplicació de la llei laboral a diferents models familiars i va obligar a legislador a garantir el suport i la protecció de les parelles de el mateix sexe;

W. Considerant que al juny de 2020 el Senat romanès va aprovar un projecte de llei per prohibir les activitats destinades a abordar la teoria de la

identitat de gènere en contextos educatius; que el president romanès es va negar a promulgar la llei, sol·licitant al seu lloc una revisió de la seva constitucionalitat; que el Tribunal Constitucional romanès va declarar al desembre de 2020 que la llei era incompatible amb la Constitució; que això demostra que els controls i equilibris efectius als Estats membres pel que fa a l'Estat de Dret i la democràcia són crucials per a la protecció dels drets de les persones LGBTIQ;

X. Considerant que ser progenitor en un Estat membre vol dir ser-ho en tots els Estats membres; que hi ha casos de nens amb dos progenitors d'ell mateix sexe que s'enfronten a dificultats a causa de la manca de disposicions legals per al reconeixement mutu d'un certificat de naixement amb dos progenitors d'ell mateix sexe; que una decisió prejudicial del TJUE plantejada per l'Administrativen sad Sofia-grad (Tribunal del Contenciós-Administratiu de la ciutat de Sofia) de Bulgària en l'assumpte C-490/20 decidirà sobre el cas d'un nen amb dues mares lesbianes que es s'enfronta a la apatridia causada d'aquesta llacuna legal; que l'Estratègia per a la Igualtat de les Persones LGBTIQ preveu una iniciativa legislativa per omplir aquesta llacuna jurídica i una revisió de les directrius de 2009 sobre la lliure circulació, ambdues previstes per 2022; que les parelles de el mateix sexe segueixen enfrontant-se a dificultats a l'hora d'exercir la llibertat de circulació dins de la Unió, però que, no obstant això, la Comissió no ha proposat l'adopció de legislació sobre el reconeixement mutu de les relacions;

Y. Considerant que la lluita contra la desigualtat a la Unió és una responsabilitat compartida, que requereix esforços i accions conjunts a tots els nivells de govern, i que els ens locals i regionals tenen un paper clau a desenvolupar en aquest sentit; que aquests ens són sovint responsables de l'aplicació de la legislació de la Unió i de propugnar la igualtat i la diversitat; que el Congrés de Poders Locals i Regionals de el Consell d'Europa ha aprovat una resolució en la qual recorda les responsabilitats de les autoritats locals en la protecció dels drets de les persones LGBTIQ i els ha convidat a nomenar un expert local en igualtat i diversitat;

Z. Atès que s'ha demanat a el Comitè de les Regions, com a representant dels ens locals i regionals de la Unió Europea, que estudiï la possibilitat de prendre mesures, dins del seu àmbit de competències, com a resposta a la creació de zones lliures de l'anomenada "ideologia LGBT";

AA. Considerant que les persones LGBTIQ en tota la Unió Europea han de gaudir de la llibertat de viure i mostrar públicament la seva orientació sexual, identitat de gènere, expressió de gènere i característiques sexuals sense por de la intolerància, la discriminació o la persecució per aquests motius; que el dret d'asil està garantit per la Carta; que s'ha de garantir una protecció adequada dels sol·licitants vulnerables, entre ells les persones LGBTIQ, en el context de el sistema europeu comú d'asil i la seva reforma;

AB. Atès que, en lloc de discriminar les persones LGBTIQ, les autoritats de tots els nivells de governança en tota la Unió Europea han de protegir i promoure la igualtat i els drets fonamentals de totes les persones, incloses les persones LGBTIQ, i garantir plenament els seus drets;

1. Declara a la Unió Europea com una "zona de llibertat per a les persones LGBTIQ";

2. Denuncia totes les formes de violència o discriminació contra les persones per raó de sexe o orientació sexual; condemna amb la major fermesa possible l'assassinat manifestament homòfob de David Polfiet a Bèlgica;

3. Encarrega al seu president que transmeti la present Resolució als Governos i els Parlaments dels Estats membres, a Consell, a la Comissió, a el Comitè de les Regions i al Comitè Econòmic i Social Europeu.»

Per aquests motius, els Grups Parlamentaris sotasignants presenten la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. S'adhereix a la Resolució del Parlament Europeu per la que es «declara la Unió Europea com una zona de llibertat per a les persones LGBTIQ», i reafirma aquesta resolució amb la «declaració de Catalunya com a zona de llibertat LGBTIQ».
2. Denuncia totes les formes de violència o discriminació contra les persones per raó de sexe, orientació sexual, identitat o expressió de gènere, i torna a explicitar la seva condemna a tots i cadascun dels crims lgbtiqfòbics.
3. Reitera la responsabilitat de totes les administracions públiques per a la protecció dels drets de les persones LGBTIQ i l'establiment de totes les mesures i polítiques necessàries per a la garantia d'igualtat i diversitat.

Palau del Parlament, 12 de maig de 2021

Marta Vilalta i Torres, GP ERC; Alícia Romero Llano, GP PSC-Units; Gemma Geis i Carreras, GP JxCat; Eulàlia Reguant i Cura, GP CUP-NCG; David Cid Colomer, GP ECP; Ignacio Martín Blanco, GP Cs; portaveus

3.10.85. Propostes de resolució per a crear comissions, subcomissions i grups de treball

Proposta de resolució de creació d'una comissió d'estudi sobre els desplegament d'un sistema educatiu inclusiu a Catalunya

252-00005/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS, GP CUP-NCG, GP ECP

Reg. 2493 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Els grups sotasignats, d'acord amb el que estableixen els articles 47, 63 i concordants del Reglament del Parlament, proposen la creació d'una comissió d'estudi sobre el desplegament d'un sistema educatiu inclusiu a Catalunya.

Proposta de creació d'una comissió d'estudi sobre el desplegament d'un sistema educatiu inclusiu a catalunya

Exposició de motius

Un 2,6% de l'alumnat no universitari a tota Espanya presenta algun tipus de necessitat educativa especial (NEE) i troba algun tipus de barrera per accedir a l'educació. A Catalunya, i segons dades del Ministeri d'Educació i FP, dels 28.188 alumnes amb NEE que hi havia el curs 2018-19 escolaritzats, un 21,5% ho estava en un centre d'educació especial, i el 78,5% ho estava en centres ordinaris.

Fa més de tres anys s'aprovava el Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, i a dia d'avui el seu desplegament no s'ha completat.

Malgrat alguns avenços que sens dubte celebrem, cal millorar la capacitat de les escoles d'acollir tot l'alumnat del seu entorn, sigui quina sigui la seva condició, i continuen mancant recursos per poder fer una atenció adequada a l'alumnat amb necessitats educatives especials (NEE) i necessitats específiques de suport educatiu (NESE). Tant és així que el mes d'octubre de 2019 coneixíem les dades del personal educatiu de suport a l'alumnat amb NEE arran d'una pregunta escrita presentada pel Grup Socialistes-Units per Avançar al Govern, en què quedava clar que, en els darrers 10 anys, mentre l'alumnat amb diagnòstic de NEE s'havia incrementat en 70.000